

पौलहस्यैव सुकृतिश्चैव भार्गवः । आपोमूर्तिस्तथात्रेयो  
वासिष्ठश्चाष्टकः स्मृतः । पौलस्त्यः प्रमत्तिश्चैव नभोगर्भैव  
काश्यपः । अङ्गिरानभसः सत्यः सप्तैव परमर्षयः ।

११ एकादशे तु पर्याये तृतीयस्त्रान्तरे मनोः । तस्य सप्त  
ऋषीणां कौत्स्यमानाक्षिषाध मे । हविष्मान् काश्यपश्चापि  
हविष्मान् यश्च भार्गवः । तरुणश्च तथात्रेयोवासिष्ठस्तनयः  
स्तथा । अङ्गिरासोदधिष्णुश्च पौलस्त्योनिश्चरस्तथा । पु-  
लहश्चाग्नितेजाश्च भव्याः भग्न महर्षयः ।

१२ चतुर्थस्याथ सार्वर्ष्यं ऋषोन् सप्तष्टण्ड मे । द्युतिर्व-  
यिष्ठ पुत्रश्च आत्रेयः सुतपास्तथा । अङ्गिरास्तपसोमूर्ति-  
स्तपस्वी काश्यपस्तथा । तपोधनश्च पौलस्त्यः पौलहस्य  
तपोरविः । भार्गवः सप्तमस्तेषाम् ।

१३ तयोदशेऽथ पर्याये भव्ये सन्तन्तरे मनोः । अङ्गिरा-  
श्चैव धृतिमान् पौलस्त्यो हव्यपस्तु यः । पौलहस्तत्त्वदर्शी  
च भार्गवश्च निरुत्तुकः । निष्प्रकम्पस्तथात्रेयो निर्मोहः  
काश्यपस्तथा । वेतपाश्चैव वासिष्ठः सप्तैते तु महर्षयः ।

१४ चतुर्दशेऽथ पर्याये भौयस्त्रैवान्तरे मनोः । अग्नीध्रः  
काश्यपश्चैव पौलस्त्यो भार्गवस्तथा । भार्गवोद्यतिबाहुश्च  
शुचिराङ्गिरस्तथा । युक्तश्चैव तथात्रेयः शुक्रोवासिष्ठ  
एव च । अजितः पौलहस्यैव अन्याः सप्तर्षयश्च ते ।

सप्तर्षीणां उत्तराष्ट्रद्वयश्च शत० ब्रा० २, १, २, १ । उक्तः  
यथा “सप्तर्षीनुह आ वै पुरर्षो इत्याचक्षते अमीत्युत्त-  
राहि सप्तर्षय उच्यन्ति” ।

विश्वामित्रस्तुष्टाः सप्तर्षयस्तु दक्षिणस्थानं नभोगण्डले स्थिताः  
इदं क्तं “ततो ब्रह्मतपोयोगात् प्रजापतिरिवापरः । स-  
सर्ज दक्षिणे भागे सप्तर्षीन्परां पुनः” । “समुमेकाप-  
मासोनभगिन्य महर्षयः” । “ऋषयो दीर्घसन्ध्याद्दीर्घ-  
मादुरवाप्नुयुः” । “ऋषयः संयतात्मानः इति च” मनुः ।  
“वसन् पिकुलेषु सः” “आक्रोणं मृषिपत्नीनाम्” रघुः ।  
“ऋषीन् ज्योतिर्मयान् सप्त” “सप्तर्षिहस्तावचितायशेषा-  
ण्यधो विवस्वान् परिवर्त्तमानः” कुमा० । वेदमन्त्रस्य  
प्रथमं १४ इष्टरि च । “येन यद्विष्णा इष्टं निद्रिः  
प्राप्ता च येन वै । मन्त्रेण, तस्य तत् प्रोक्तमृषि-  
भावः स उच्यते” योगि या० । येन ऋषिणा कल्यादौ यो-  
मन्त्रोदष्टस्तस्य मन्त्रस्य स ऋषिः । तज्ज्ञानावश्यकत्वमाव-  
श्यं दर्शितम् तत्र वैदिकमन्त्राणामृषिनिष्पन्नस्य सर्वानु-  
क्रमिकादौ दृश्यं सन्नेपेण ततोक्तमनोच्यते । “सर्व-  
मान्त्रे” गायत्रं गौतमीयम्, सर्वं सावित्रमौष्णिहं

भारद्वाजीयम्, सर्वं सौम्यमातुष्टुभमाथर्वणिकम् । सर्वं  
वाहस्यं वाहृतमाङ्गिरसम्, सर्वं वारुणं पाङ्कमालम्बाय-  
नीयम्, सर्वमैन्द्रं त्रैलुभं याज्ञवल्कीयं, सर्वमादित्यदैवतं  
जागतम् कौत्सम् । ज्योतिष्टोमे दीक्षाप्रभृति वक्ष्यमाण  
दीक्षायां ऋगुरग्नविष्णुगायत्री । प्रायणीये, आङ्गिरसो-  
ऽदितिरुष्णिक्, क्रये विश्वामित्रः सोमोऽनुष्टुप् । आतिथ्ये  
वसिष्ठो विष्णुर्हृती, प्रवर्ग्ये काश्यप आदित्यः पङ्क्तिः ।  
उपसत्स्नात्रेय उपसद्देवता त्रिष्टुप् । अग्नीषोमीयेऽग-  
स्त्योऽग्नीषोमौ जगती । प्रायणीयेऽतिरात्र आग्निवेश्योऽ-  
होरात्रे अतिजगती, चतुर्विंशत्यहे सौकरायणः संवत्सरः  
शक्ती । अतिहवे षड्हे सार्वर्षोऽर्द्धमासा मासाश्चेति  
शक्ती, पृथ्ये षड्हे सावकायन ऋतवोऽष्टिः, अभिजिति,  
प्रियव्रतोऽग्निरत्यष्टिः, खरसामस्तु सरस्वत्यापो हृतिः, विषुवति  
रौहिणायण आदित्योऽतिष्टितिः, निश्वजिति सौभर इन्द्र  
निर्वर्त्तितिः कृतिः, गो आशुषोर्वाक् लिभित्वावरुणौ प्रकृतिः,  
दशरात्र आचोर्षो विश्वेदेवा आकृतिः, दशरात्रिके पृथ्ये  
षड्हे भावेयो दिशो विकृतिः, ऊन्दोगेषु शौल्यायन इमे  
लोकाः संकृतिः, दशमेऽहनि पराथरः संवत्सरोऽतिकृतिः,  
महाव्रते शैबिनः प्रजापतिरुत्कृतिः, उदयनोयेऽतिरात्रे  
भौवनायनो वायुश्चन्द्रांसि सर्वाणि, ऋषिभिरुपलक्षितं  
वाक्यमृषयः” । अधिकं हेमा० व्रत० दृश्यम् । भावे किं ।  
१५ दर्शने १ देज्ञाने च । ऋषिस्तु ऋषिमनाः । १७ त-  
न्तोक्तमन्त्रस्य प्रथमोपासानेन सिद्धे ऋष्यादिशब्दे पु० उदा० ।

ऋषिकुल्या स्त्री ऋषीणां कुल्येव । इनद्यां त्रिका० । ऋषीणां  
कृतिमा सरित् । मानससरोऽन्तिकस्ये ऋषिनिर्मितसरोवरे  
“तांस्तु सान्त्वेन निर्वृत्तित्य मानसं सर उच्यते” । ऋषि-  
कुल्यास्तथा सर्वा ददर्श कुरुनन्दनः । सरो मानस  
मासाद्य हाटकानभितः प्रभो ! । गन्धर्वरक्षितं देश  
मलयत् पाण्डवस्ततः” भा० सु० २७ अ० । शतोर्ध्वमेदे  
“ऋषिकुल्यां समासाद्य वासिष्ठश्चैव भारत ! वासिष्ठी स-  
मभिक्रम्य सर्वे वरुणा द्विजातयः । ऋषिकुल्यां समासाद्य  
नरः स्नात्वा विकल्मषः । देवान् पितृन् चार्चयत्वा ऋषि-  
लोके प्रपद्यते” भा० व० ८४ अ० । “भूमिभागास्तथा पुण्या  
गङ्गाद्वारमयापि च । ऋषिकुल्यास्तथाभेद्या नदी चित्रव-  
हातया” भा० अनु० १६५ अ० । ऋषिकुल्याय हितं यत् ।  
४ ऋषिकुलहिते त्रि० । “उभयोर्ऋषिकुलमायाः सर-  
स्वत्याः सरोधरोः” भाग० ३, २२, २६ । “ऋषिकुल्यायाः  
ऋषिकुलहितायाः सरस्वत्याः” श्रीधरः । ऋषिकुलसर्हि